

Anna Højbjerg-Rasmussens studentertale

Taler

Anna Højbjerg-Rasmussen
Dimittend fra Mulernes
Legatskole

Dato

28. juni 2024

Sted

Mulernes Legatskole

Kære Mulere, kære skole og kære familier. Jeg hedder Anna og jeg går i 3.u. I dag er sidste gang jeg kan sige den sætning i nutid. For senere i dag, skal vi gå ud ad de røde døre for sidste gang og senere i nat, når lastbilen holder ind for sidste gang - er vores gymnasietid fortid – og alt bliver til minder.

Så når vi, i aften, sidder og nyder solnedgangen med vores klassekammerater, kan vi tænke tilbage på den tid der nu er gået. Måske vil du føle dig lettet, måske vil du føle dig trist, eller måske er det lidt svært at føle noget. For hvordan forholder man sig til, at noget der har været vores hverdag så længe, pludselig er slut?

For nu er det slut, slut med den evige dårlige samvittighed over den aflevering man burde lave, når man bare har brug for at smide benene op ... det er slut med at holde sig vågen for at lave lektier til dagen efter og det er slut med utålmodigt at tromme fingrene i bordet på de lange eftermiddage.

Men hvad der også er slut er... den rare forudsigelighed ved at møde ind til alle vennerne og veninderne hver dag, glæden ved at juble sammen med klassen til idrætsdagen og energien man får ved at mærke hele skolen sammen give den gas til Sivas eller Jimilian.

Men i aften vil solnedgangen være et tydeligt bevis på at en slutning også kan være smuk.

Det er smukt fordi fremtiden ligger for vores fødder og det næste skridt vi tager, kan vi tage med en følelse af frihed, ind i en verden af selvbestemmelse. NU kan vi nemlig selv bestemme over og forme vores liv. Du tænker måske...mmm kan vi nu også det? Og til dig vil jeg sige, ja, det kan vi. Vi kan helt selv vælge at putte de ting ind i hverdagen, som vi har lyst til. De ting der giver os noget og de ting

vi synes vi er gode til.
- og det glæder jeg mig til.

Jeg kan ikke forstå at tiden er gået så stærkt. At alt gik fra at være første gang, til at være sidste gang. Når jeg står her og ser ud over jer, kan jeg se den første sommermorgen i august, hvor jeg gik fra bare at være menneske, til også at være Muler. Det er en morgen vi sikkert alle husker uanset om det er 2 eller 3 år siden. Dengang sad vi også i vores pæne tøj og med maven fuld af sommerfugle. Senere i dag slipper vi sommerfuglene løs, og de, såvel som vi, flyver endelig ud i den blå luft og vores smukke farver kommer til syne.

Men inden vi flyver afsted, skal du lige se dig omkring. Se de mange mennesker, se de mange venner, se de mange bekendte. Alle dem har du delt denne tid med. Vi kunne ikke have gjort det uden fællesskabet, uden dig og uden jer.

TAK – Tak til jer der har elsket os, troet på os, til jer der har hjulpet os og ledt vejen for os. I troede på os da vi ikke selv gjorde, I holdt modet oppe for os, da vi ikke selv kunne. Tak til familie, venner og kærester. Og du kan også takke dig selv.

Du klarede det, vi klarede det, – og vi kan være stolte af det. For det har ikke altid været liv og glade dage, det har også været svært og det har været hårdt.

Nogle perioder har det aldrig været lettere at relatere til Ukendt Kunsters sang ”Overleve”. Hvor Hans Phillip blandt andet synger ”Vi kæmper for at overleve, så vi kan få det bedre, hver dag er en ny dag, så vi kæmper for at overleve”

Men du kan være stolt af alle de succeser du har opnået og alle de fejl du har begået, som alle sammen har bragt dig til, hvor du er nu.

Vi er uddannede nu, med en almen gymnasial uddannelse eller en HF. Vi har lært om verden, gennem humaniora, naturvidenskab og samfundsvidenskab.

- Nu er det verdens tur til at lære af os.

Vi har alle sammen sat vores aftryk på skolen, og på hinanden. Gennem vores gymnasietid har vi både skabt venskaber og sikkert også tabt venskaber.

Jeg vil øve mig på, ikke at ærgre mig over de tabte, men fokusere på de skabte. Dem der har potentiale til at udvikle sig til lange og vedvarende livsvandringer.

De gode venskaber, dem der er givende, opmuntrende og trygge at være i. Venskaber er noget af de vigtigste for os mennesker. For lige meget hvor svært livet kan være, lige meget hvor meget man føler at hele verden er imod en, vil det altid være lettere med en god ven ved sin side.

For som den græske filosof, Aristoteles har sagt: ”Modgiften mod hundrede fjender, er én god ven.”

I dag er sidste dag, vi alle er samlet og kan fejre det vi har oplevet sammen og gennemført sammen. Vi skal snart sige farvel og gå ud ad de røde døre for sidste gang. Ingen af os ved nok helt hvad fremtiden bringer, men husk på det der med friheden, at du nu kan søge de ting, som du finder gode. Så måske mødes vores veje igen i en anden livsfase.

Til slut vil jeg på vegne af alle afgangselever sige tak til lærere, studievejledere, ledelse, pedeller, administrationen, rengøringspersonale og alle andre der har gjort denne dag og alle hverdage før det, mulige. I har ikke kun gjort os udannede men også stærkere og klogere som mennesker. I har alle, hver og en, bidraget til at skabe en god hverdag for os her på Mulernes Legatskole. Tak for gennem tiden at have skabt et trygt og lærerigt rum hvor vi har kunne udvikle os fagligt og menneskeligt.

Og til alle mine medstuderende, alle jer med huerne på. Tillykke. De klæder jer og I har fortjent dem. Lad os feste den næste tid. Lige meget om vi har hele fremtiden planlagt eller ej. Om der står 00 eller 12 i huen. Jeg håber I vil nyde den kommende tid med glæde og med gode stunder og sidst men ikke mindst, vil jeg lykønske jer alle og jeres fremtid.

Tak for tre mindeværdige år, og tusind tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

Relateret

Jeppe Kragelunds translokationstale
28. juni 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anna-hojbjerg-rasmussens-studentertale>